

Sukker, altsaa godt og vel et Par Tusinde Tade Sukker, medens der burde have været produceret mere end dobbelt saa Meget, ja omtrent det tredobbelte Antal, og da Udgifterne for en stor Del ikke rette sig efter den Masse Sukker, som bliver produceret, er det indlysende, at der herigjennem er flet en betydelig Nebgang i det Nettoudbytte, som man ellers vilde have bragt det til. Disse beklagelige Standsninger af Fabrikens Virksomhed paa Grund af Brud paa og Ufuldkommenheder ved Maskinerne have jo, som angivet i Motiverne, været saa meget mere sølelige, fordi der ikke paa Stedet har været noget Middel til hurtig at faae Manglerne afhjulpne. Et æret Medlem har, hvis jeg ikke misforstod ham, anset over, at ikke ogsaa dette var forubset fra første Færd af, at man ikke ved Anlæget af Fællessukkerogierne saaledes som f. Ex. ved Anlæget af Fjernbaner indrettede sine egne Maskinværksteder. Men dersom man havde villet indlade sig derpaa, dersom man kun vilde have anlagt et Fællessukkerogeri paa St. Croix, naar man kunde have sikket dets uforstyrrede Gang gennem saa fuldstændige Maskinværksteder, som vilde høre dertil, da tror jeg, at man lige saa godt kunde have opgivet Tanken fra Først af. Det har gjort mig ondt at høre, at, i alt Fald fra en enkelt æret Talers Side, er det Offer, som Private have bragt for at bringe St. Croix et saadant Gode, som et Fællessukkerogeri er, blevet vurderet saa lavt, at jeg næsten tør sige, at det ikke er blevet anset for at være noget Offer. Dersom jeg forstod det ærede Medlem (Berg) ret, var hans Mening den, at, da Aktionærerne fik Kolonialkassens Garanti og 5 pCt. af deres Penge, var det jo et godt og sikkert Foretagende i og for sig, som man ikke skylde dem nogen Tak for, at de havde sat 1 Million Kr. i, vel at mærke 1 Million næstefter Statens Million, altsaa 1 Million yderst i Foretagendet. Denne Uttring staa, som det synes mig, ikke i god Overensstemmelse med det ringe Værd, som det ærede Medlem og andre med ham ville tillægge Kolonialkassens Garanti og Bederheftighed. Der forekommer mig at være nogen Modsigelse mellem at sige, at private Penge paa 2den Prioritet ere fuldt dækkede og fordelagtig anbragte, da man har Kolonialkassens Garanti, og saa at sige, at Statens Penge paa 1ste Prioritet ere slet anbragte, skjøndt det er under Kolonialkassens Garanti, fordi den er uvederheftig; jeg kan ikke faae de to Udtalelser til at rime sammen. At man i Virkeligheden nu skulde kunne faae en ny Kredt af Private til at træde sammen for at bringe et lignende Offer, har jeg mere end Tvivl om, jeg anser det for at være umuligt, og det saa meget mere som jo Udgangen til at tage Del i dette Foretagende har staaet fuldt aaben for Private i et helt Aar og endnu staa fuldt aaben, og hver Gang Private i Virkeligheden ville indskyde 100,000 Kr., er jo

Finanzministeren fuldt berettiget, jeg kunde næsten sige forpligtet, til at indskyde andre 100,000 Kr., saa at, hvis der i Virkeligheden er den Offerberedvillighed eller blot Halvdelen af den Offerberedvillighed, som det ærede Medlem fordrer, da behøves der ikke Mere. Thi Bemyndigelsen til at laane gaar jo til 2,000,000 Kr. Nei! en saadan yderligere Offerberedvillighed kan ikke antages at være til Stede; men desuagtet forekommer det mig, at man fuldt vel kan paastjønne den Offerberedvillighed, som fra Først af har bragt Foretagendet i Gang. Jeg vil ikke forsøge paa at klare, hvorledes Stillingen vil blive i det Hele taget, dersom der ikke yderligere ydes nogen Hjælp af Statskassen til Fællessukkerogieret. Der er forskellige Muligheder, blandt Andet ogsaa den, at Staten som første Prioritetshaver kom til at overtage det. Der var naturligvis ogsaa den Mulighed, at Kolonialkassen som Garant fandt sig foranlediget til at gjøre det; men jeg gad vide, om Sagen ikke ogsaa i dette Tilfælde til Syvende og Sidst ligeoverfor de danske Kroner, som ikke maa komme over Atlanterhavet, vilde stille sig paa samme Maade som efter det af mig Foreslaaede. Skulde Fællessukkerogieret standse sin Virksomhed, da tror jeg rigtignok, at Følgerne vilde være særdeles beklagelige for St. Croix i sin Helhed, for den danske Statskasse og ogsaa for den Del af Befolkningen paa St. Croix, som vistnok har Alles Sympathi med sig — den anden og mere faatallige Del af Befolkningen kan vel ikke glæde sig ved en ligesaa ubelt Sympathi. Thi netop for den største Del af Befolkningen maa jo Fællessukkerogieret anses for at være til størst Fordeel, væsentlig fordi det giver Mulighed for, at den Del af Befolkningen ogsaa kan blive Grundeier og bestaa som saadan, men dernæst ogsaa, fordi jeg vist ikke feiler, naar jeg antager, at i Fællessukkerogierets Tjeneste har Arbejderbefolkningen havt meget gode Vilkaar. Jeg vil nødvendig denne Gang overhovedet komme ind paa at undersøge, hvem der har mest Skyld i, at Opstanden paa St. Croix er kommen til Udbrud; men jeg vil dog gjøre opmærksom paa, at blandt de Grunde, som ere nævnte, har ogsaa den været, at den øvrige Arbejderbefolkning saa meget mindre vilde finde sig i de hidtidige Vilkaar, som den havde set, hvor meget gunstigere Vilkaar Arbejderne i Fællessukkerogieret havde. Fællessukkerogierets Nedlæggelse vil altsaa, saavidt jeg kan skjønne, i enhver Henseende være til Tab og Skade for den sorte Befolkning saavel som for Andre paa St. Croix.

Der blev strax ved Forhandlingernes Begyndelse udtalt af et æret Medlem, at de vestindiske Der altid hidtil havde kunnet glæde sig ved Folkethingets Velvillie. Det erkjender jeg; men jeg stoler ogsaa paa, at den samme Velvillie fremdeles vil gjøre sig gjældende, og det ikke blot